

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน

(Economic Factors that Determine Currency Exchange Rate between Baht and Yuan)

กรรณิกา ศรีสังข์งาม¹ และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ²

10.14456/jrgbsrangsit.2016.6

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน โดยเลือกศึกษา 5 ปัจจัย ดังนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (interbank rate) อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate) ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (real effective exchange rate) มูลค่าสินค้าส่งออกไปไทย-จีน (export to China) และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) โดยข้อมูลที่น่ามาศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) แบบรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 เป็นจำนวน 60 เดือน ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีสมการถดถอยพหุคูณ (multiple regression)

จากผลการทดสอบพบว่า มีปัจจัยทางเศรษฐกิจ 4 ปัจจัย ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) มูลค่าสินค้าส่งออกไปไทย-จีน (XCN) และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% โดยอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.148 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.037 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม มูลค่าสินค้าส่งออกไปไทย-จีน (XCN) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนอัตราเงินเฟ้อ (INF) ไม่มีความสัมพันธ์กันกับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: อัตราแลกเปลี่ยน, เงินตราต่างประเทศ, เงินบาท, เงินหยวน

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการลงทุน มหาวิทยาลัยรังสิต

² อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstract

The study aimed to study economic factors which correlated the international currency exchange rate between Thai Baht and Chinese Yuan. The 5 factors included the rate of interest charged on short-term loans made between banks (Interbank Rate: IBR), a measure of how fast a currency loses its value (Inflation Rate: INF), real value of Baht currency (Real Effective Exchange Rate: REER), value of export products between Thailand and China (Export to China: XCN) and price of SET Index (SET Index). The study relied on secondary data collected throughout 60 months, January 2010 to December 2013. The data were analyzed through Multiple Regressions.

The analysis showed that 4 economic factors affecting the exchange rate included the rate of interest charged on short-term loans made between banks (IBR), real value of Baht currency (REER), value of export products between Thailand and China (XCN) and price of SET Index (SET) at statistical significance of 95%. The rate of interest charged on short-term loans made between banks (IBR) had coefficient correlation of -0.148, a negative correlation. The real value of Baht currency (REER) had coefficient correlation of -0.037, also a negative correlation. The value of exports product between Thailand - China (XCN) had coefficient correlation of 0.009, a positive correlation. The price of SET Index (SET) had coefficient correlation of 0.001, a positive correlation. The inflation rate (INF) which did not have correlation with the currency exchange rate between Baht and Yuan showed no significance.

Key words: Currency Exchange Rate, Foreign Exchange, Baht, Yuan

1. บทนำ

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (foreign exchange rate) ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในการติดต่อทำธุรกรรมกับต่างประเทศ เช่น การค้า การลงทุน การทำธุรกิจร่วมกัน รวมถึงการท่องเที่ยว และการให้ความช่วยเหลือกันระหว่างประเทศ เงินเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนเพื่อทำธุรกรรมกับต่างประเทศ แต่เนื่องจากแต่ละประเทศใช้สกุลเงินที่แตกต่างกัน ทำให้จำเป็นต้องอาศัยอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อทำหน้าที่ในการเป็นสื่อกลางช่วยเชื่อมโยงราคาสินค้าและบริการต่างๆ ระหว่างประเทศที่เป็นเงินสกุลต่างกันให้มีมูลค่าเท่าเทียมกัน เช่น 1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เท่ากับ 32.8676 บาท หรือ 1 ยูโร เท่ากับ 35.2424 บาท หมายถึงเราต้องใช้เงินบาทจำนวน 32.8676 บาท เพื่อแลกกับเงิน 1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือ 35.2424 บาท แลกเงิน 1 ยูโร (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 20 มีนาคม 2558) ทั้งนี้อัตราแลกเปลี่ยนเงินก็ไม่ได้คงที่ตลอดเวลา แต่มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่เสมอในแต่ละช่วงเวลาตามปัจจัยที่มีผลกระทบ เช่น ภาวะเศรษฐกิจในประเทศ ภาวะเศรษฐกิจโลก การเมือง อัตราดอกเบี้ย นโยบายการเงินและการคลัง ข่าวลือต่างๆ เป็นต้น

ในปัจจุบันเศรษฐกิจการค้าของโลกมีการเปลี่ยนแปลงขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง และมีแนวโน้มจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงจากประเทศเกษตรกรรมและนำเข้าสินค้าจากประเทศอื่น มาเป็นการส่งออกผลผลิตในด้านเกษตรกรรมและการผลิตสินค้าเองเพื่อส่งออก ขณะเดียวกันสถานการณ์ทั่วโลกมีกลุ่มเศรษฐกิจการค้ารวมตัวกันหลายกลุ่ม ทั้งยุโรป อเมริกา และเอเชีย ตลอดจนประเทศสังคมนิยมต่างๆ ก็มีการเปิดการค้าเสรีขึ้นหลายประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องปรับปรุงนโยบายโครงสร้างอัตราภาษี และแผนเศรษฐกิจการค้าให้มีลักษณะเป็นสากล เพื่อรองรับสถานการณ์โลก และเมื่อประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีกับนานาประเทศ ก็จำเป็นต้องดำเนินนโยบายเศรษฐกิจการค้า เพื่อให้สอดคล้องกับพันธะสัญญาที่ทำไว้ เช่น พันธะภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน พันธะภายใต้องค์การการค้าโลก เป็นต้น ประเทศที่เป็นคู่ค้าหลักในการส่งออกและนำเข้าสินค้าของไทย ได้แก่ ประเทศจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ออสเตรเลีย ฮองกง และเกาหลีใต้ แต่ไทยยังคงพึ่งเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นหลักในการค้าระหว่างประเทศโดยรายรับจากการส่งออก และรายจ่ายจากการนำเข้าเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554) เนื่องจากค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเงินสกุลหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับของนานาชาติในฐานะที่เป็นเงินสกุลสำคัญของโลก

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจของจีนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วมาก ภายใต้นโยบายการปฏิรูปและการเปิดประเทศจีนที่ดำเนินมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1978 และจีนยังเป็นหนึ่งในประเทศยอดนิยมของการลงทุนจากต่างชาติ ในอดีตจีนใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ (fixed exchange rate) ที่ให้ค่าเงินหยวนผูกติดกับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เพียงสกุลเดียว จนกระทั่งในปี ค.ศ.2005 ทางการเงินได้เปลี่ยนมาใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (managed float exchange rate) ทำให้เงินสามารถส่งออกสินค้าได้มากส่งผลให้เกินดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สหรัฐฯ กลับเริ่มมีปัญหาคาดดุลการค้าอย่างมากจนเกิดภาวะความไม่สมดุลของเศรษฐกิจโลก หรือที่เรียกว่า “Global Imbalance” (ปิยกร ชลวร และภคณี พงศ์พิโรดม, 2557) ทำให้สหรัฐฯ เริ่มกดดันจีนให้ปรับเงินหยวนให้แข็งค่าขึ้นทางการเงินก็ยินยอมให้เงินหยวนแข็งค่าขึ้นแต่ให้เป็นไปอย่างช้าๆ ในปี ค.ศ.2013 จีนได้ก้าวขึ้นมาเป็นคู่ค้ารายใหญ่ที่สุดของโลกอีกทั้งยังเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 2 รองจากสหรัฐฯ และการที่ประเทศต่างๆ ได้เข้ามาค้าขายกับจีนและลงทุนในประเทศจีนมากขึ้นทำให้จีนเริ่มผลักดันนโยบายสนับสนุนเงินหยวนให้มีบทบาทเป็นเงินสกุลหลักอีกสกุลหนึ่งของโลก ดังเช่น เงินดอลลาร์สหรัฐฯ และเงินสกลูยูโร

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเงินหยวนของจีน เนื่องจากเงินหยวนกำลังมีบทบาทมากขึ้นในเวทีเศรษฐกิจโลก ซึ่งเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้ประเทศจีนสนับสนุนให้เงินหยวนเป็นเงินสกุลหลักอีกสกุลหนึ่งของโลก ถึงแม้ว่าปัจจุบันการใช้เงินหยวนจะยังมีสัดส่วนไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดเศรษฐกิจและขนาดการค้าระหว่างประเทศของจีน แต่การใช้เงินสกุลหยวนก็มีแนวโน้มเติบโตอย่างรวดเร็ว และอาจจะมีโอกาสเป็นเงินสกุลหลักอันดับหนึ่งของโลกแทนที่เงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ ในอนาคต ดังนั้นจึงได้เลือกศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน โดยศึกษาจากความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร อัตราเงินเฟ้อ ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง มูลค่าสินค้าส่งออกไปจีน และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่นำมาศึกษาประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (interbank rate) อัตราเงินเฟ้อ (inflation rate) ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (real effective exchange rate) มูลค่าสินค้าส่งออกไปจีน (export to China) และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index)

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณที่มุ่งศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) แบบรายเดือน ทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ.2553 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ.2557 รวมระยะเวลา 60 เดือน โดยเลือกศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กันระหว่าง 2 กลุ่ม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (X) คือปัจจัยทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เลือกมาศึกษา 5 ปัจจัย ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (interbank rate) อัตราเงินเฟ้อ (inflation rate) ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (real effective exchange rate) มูลค่าสินค้าส่งออกไปจีน (export to China) และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index)

ตัวแปรตาม (Y) คืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน

สมมติฐานของการวิจัย

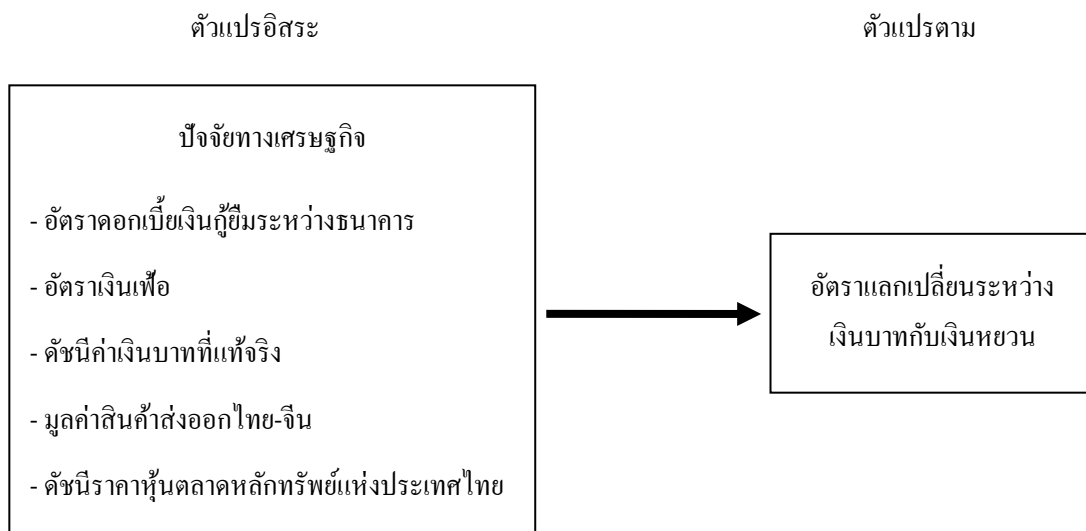
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (interbank rate) อัตราเงินเฟ้อ (inflation rate) ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (real effective exchange rate) มูลค่าสินค้าส่งออกไปจีน (export to China) และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index) มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบท่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ทำให้เข้าใจและสามารถเสนอแนะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ในการใช้ข้อมูลเป็นแนวทางในการพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อประกอบการตัดสินใจและเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจหรือกำลังตัดสินใจคิดจะลงทุนทำธุรกิจระหว่างประเทศ

2. เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนทางการเงินให้สอดคล้องกับทิศทางของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีความผันผวนตลอดเวลา

กรอบแนวความคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวความคิด

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ครอบคลุมเนื้อหาสำคัญต่างๆ ได้แก่

กิตติคุณ มงคลชาติ (2556) ได้ศึกษาผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อที่มีต่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็นกรณีประเทศไทยกับประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ (ประเทศสหรัฐอเมริกา) และกรณีประเทศไทยกับประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดเล็ก (ประเทศสิงคโปร์) ผลการวิจัยพบว่า ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 ถึงปี พ.ศ.2553 การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ ไม่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อ แต่จะมีการตอบสนองจากค่าของตัวมันเอง (pure shocks) ในช่วงระยะสั้นเท่านั้น จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า อัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อ ไม่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวอัตราแลกเปลี่ยนในช่วงเวลาดังกล่าว

ชรีพร เจริญนา (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนที่มาจากปัจจัยต่างๆ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยมาตรฐานของประเทศไทย อัตราดอกเบี้ยมาตรฐานของประเทศสหรัฐอเมริกา อัตราเงินเฟ้อ ราคาทองคำ และมูลค่าการส่งออกของประเทศไทย ทั้ง 5 ปัจจัยนี้เป็นตัวแปรอิสระที่นำข้อมูลรายเดือนมาทำการศึกษาดังแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2544 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ.2549 โดยศึกษาตัวแปรตามคือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลหลัก 3 สกุลที่มีการซื้อขายกันมาก 3 อันดับแรกในประเทศไทย ได้แก่ ดอลลาร์สหรัฐฯ ปอนด์สเตอร์ลิง และเยนญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบว่า ราคาทองคำเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 มูลค่าการส่งออกรวมมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 อัตราดอกเบี้ยมาตรฐานของไทย มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลเยนญี่ปุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

สุดา ปีตะวรรณ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่นำมาศึกษา ได้แก่ ร้อยละการเปลี่ยนแปลงของดุลบัญชีเดินสะพัด (CA) ร้อยละการเปลี่ยนแปลงของทุนสำรองระหว่างประเทศ (FER) อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (INF) และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2543 ถึง วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2552 วิธีการศึกษาใช้รูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple linear regression) ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละการเปลี่ยนแปลงของดุลบัญชีเดินสะพัด (CA) และดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สำหรับตัวแปรร้อยละการเปลี่ยนแปลงของทุนสำรองระหว่างประเทศ (FER) อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) และอัตราเงินเฟ้อ (INF) ไม่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ธนินท์รัฐ รัตนพงษ์กัญญา (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวระยะสั้นของอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ในประเทศไทย โดยศึกษาจากข้อมูลรายเดือนระหว่างปี พ.ศ.2546 ถึง พ.ศ.2550 ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษามี 4 ปัจจัย ได้แก่ เงินทุนสำรองระหว่างประเทศของไทย ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ในอดีต อัตราดอกเบี้ย และอัตราการเปลี่ยนแปลงของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในตลาดโลก โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุเป็นเครื่องมือ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าทั้ง 4 ปัจจัยมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และแบบจำลองสามารถใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มค่าเงินบาทในระยะสั้นได้

ประวีณา ศาลิคุปต์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐอเมริกา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง อัตราดอกเบี้ย อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงิน อัตราการเปลี่ยนแปลงของทุนสำรองระหว่างประเทศ อัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการค้าสุทธิระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา และอัตราการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ที่มีต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ได้นำข้อมูลรายเดือนแบบรายเดือน ระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ.2547 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ.2555 มาทำการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงและอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ แต่อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงิน อัตราการเปลี่ยนแปลงของ

เงินสำรองระหว่างประเทศ อัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการค้าสุทธิระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา และ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ที่มีต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกาไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธนิตเชษฐ จิตรยรัตน์กุล (2556) ได้ศึกษาปัจจัยเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับ ค่าเงินดอลลาร์นิวซีแลนด์ ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่นำมาศึกษา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย (DI) อัตราเงินเฟ้อ (INF) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET50) เงินสำรองระหว่างประเทศ (FER)ดุลการชำระเงิน (BOP) ข้อมูลเป็นรายเดือนตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ.2551 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ.2555 โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ (multiple Regression) ประมาณค่าด้วย วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares – OLS) ผลการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (INF) และดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET50) มีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์นิวซีแลนด์ ในทิศทาง เดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ดวงพร แซ่ตั้ง (2553) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเงินที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงโดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่หนึ่ง พ.ศ.2544 ถึง ไตรมาสที่สอง พ.ศ.2552 เพื่อประมาณค่าสมการถดถอยเชิงเส้นด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (multiple regression analysis) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และการเงินที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง คือ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ซึ่งค่าที่ทดสอบได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศนั้น ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง

นงนุช อินทวิเศษ (2543) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยน โดยพิจารณาอัตราแลกเปลี่ยนของไทยเทียบกับสกุลเงินของประเทศอุตสาหกรรม 5 ประเทศ ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น อังกฤษและสหรัฐอเมริกา ข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลรายเดือน ระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2540 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ.2542 ซึ่งได้ทำการศึกษาปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยน และทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบจำลองที่คาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ภายใต้แบบจำลองทางการเงิน (monetary approach) และแบบจำลองการเลือกถือสินทรัพย์ (portfolio balance approach) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ ปริมาณเงิน ปริมาณพันธบัตร และอัตราดอกเบี้ย ส่วนอัตราเงินเฟ้อและรายได้ประชาชาติไม่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนในช่วงเวลาก่อนหน้า มีผลอย่างมากต่ออัตราแลกเปลี่ยน และเมื่อทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบจำลองพบว่าแบบจำลองทั้ง 2 แบบ มีความสามารถพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยนได้ดีและให้ผลการพยากรณ์ที่ไม่แตกต่างกัน

นิภาพร โชติพิทยกุลวัน (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ค่าเงินบาทต่อยูโร และค่าเงินบาทต่อหยวน ตัวแปรที่นำมาศึกษาได้แก่ อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) อัตราเงินเฟ้อ (INF) ดุลบัญชีเดินสะพัด (CA) มูลค่าการส่งออกสินค้าไทย-สหรัฐอเมริกา (XUS) มูลค่าการส่งออกสินค้าไทย-สหภาพยุโรป (XEU) และมูลค่าการส่งออกสินค้าไทย-จีน (XCN) ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2544 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2554 โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression) มาประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) จากการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อ (INF) เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทต่อดอลลาร์

สหรัฐฯ ค่าเงินบาทต่อยูโร และค่าเงินบาทต่อหยวน ในทิศทางเดียวกันซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 95% สำหรับตัวแปรอัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทต่อยูโร ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 95% แต่ไม่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และค่าเงินบาทต่อหยวน ส่วนดุลบัญชีเดินสะพัด (CA) มูลค่าการส่งออกสินค้าไทย-สหรัฐอเมริกา (XUS) มูลค่าการส่งออกสินค้าไทย-สหภาพยุโรป (XEU) และมูลค่าการส่งออกสินค้าไทย-จีน (XCN) เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ค่าเงินบาทต่อยูโร และค่าเงินบาทต่อหยวน

3. การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในงานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา คืออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน กำหนดให้เป็นตัวแปรตาม (Y) และปัจจัยทางเศรษฐกิจ 5 ปัจจัย กำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระ (X) ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (interbank rate) อัตราเงินเฟ้อ (inflation rate) ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (real effective exchange rate) มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (export to China) และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นข้อมูลแบบรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2553 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ.2557 รวมระยะเวลา 60 เดือน เก็บรวบรวมข้อมูลสถิติรายเดือนจากแหล่งข้อมูล ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Thailand) สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (Ministry of Commerce) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand: SET) รายละเอียดตามรูปที่ 2 ดังนี้

ตัวแปร	แหล่งที่มา
อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
อัตราเงินเฟ้อ	สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (www.price.moc.go.th)
ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (www.set.or.th)
อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินหยวน	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)

รูปที่ 2 แหล่งที่มาของข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา ด้วยวิธีสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regressions) โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ในช่วงเวลา ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ.2553 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ.2557 สร้างรูปแบบสมการปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทต่อเงินหยวนได้ดังนี้

$$THB: CNY = A + B_1IBR + B_2INF + B_3REER + B_4XCN + B_5SET$$

โดยกำหนดให้	CNY	คือ อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินบาทต่อหยวน
	A	คือ ค่าคงที่
	B	คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ
	IBR	คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร
	INF	คือ อัตราเงินเฟ้อ
	REER	คือ ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง
	XCN	คือ มูลค่าสินค้าส่งออกไปไทย-จีน
	SET	คือ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4. ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (interbank rate) อัตราเงินเฟ้อ (inflation rate) ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (real effective exchange rate) มูลค่าสินค้าส่งออกไปไทย-จีน (export to China) และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ที่คาดว่าจะส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ซึ่งข้อมูลที่น่ามาศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ที่เกิดขึ้นจริงในอดีตแบบรายเดือน ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ.2553 ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ.2557 รวมระยะเวลา 60 เดือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ (multiple regressions) และใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรเข้าร่วมสมการด้วยวิธี Stepwise Estimation ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95%

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอข้อมูลตามขั้นตอนที่ได้ศึกษาโดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดเพื่อสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (multiple regressions) หาค่าสถิติต่างๆ คัดเลือกตัวแปรเข้าร่วมสมการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (multicollinearity) เพื่อป้องกันการซ้ำซ้อนของกลุ่มตัวแปรทำการทดสอบสมมติฐาน ณ ระดับนัยสำคัญ (Sig) และสรุปผล

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา

การคำนวณสถิติเชิงพรรณนาของข้อมูลทั้งหมดเพื่อหาค่าเฉลี่ย (mean) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าต่ำสุด (minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: SD) ของตัวแปรอิสระ (X) และตัวแปรตาม (Y) ผลการคำนวณค่าสถิติเบื้องต้นเชิงพรรณนา สามารถแสดงตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติเบื้องต้นเชิงพรรณนา

Variable	Mean	Maximum	Minimum	Std. Deviation
IBR	2.2948	3.42	.96	.67196
INF	.2065	1.38	-.50	.29147
REER	101.9440	111.66	91.38	3.61156
XCN	65.5134	81.97	49.76	7.48554
SET	1205.8537	1597.86	696.55	257.65400
CNY	4.9248	5.45	4.49	.24874

จากตารางที่ 1 แสดงค่าสถิติเบื้องต้นเชิงพรรณนาของตัวแปรทั้งหมดพบว่าอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) มีค่าสูงสุดเท่ากับ 3.42% มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.96% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.2948% อัตราเงินเฟ้อ (INF) มีค่าสูงสุดเท่ากับ 1.38% มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -0.50% มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2065% ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) มีค่าสูงสุดเท่ากับ 111.66 จุด มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 91.38 จุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 101.9440 จุด มูลค่าสินค้าส่งออกไปไทย-จีน (XCN) มีค่าสูงสุดเท่ากับ 81.97 พันล้านบาท มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 49.76 พันล้านบาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 65.5134 พันล้านบาท ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีค่าสูงสุดเท่ากับ 1597.86 จุด มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 696.55 จุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1205.8537 จุด อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินหยวน (THB: CNY) มีค่าสูงสุดเท่ากับ 5.45 บาท: 1 หยวน มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 4.49 บาท: 1 หยวน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.9548 บาท: 1 หยวน

ผลการทดสอบตัวแปรเข้าร่วมสมการ

เป็นวิธีการทดสอบเพื่อคัดเลือกตัวแปรเข้าร่วมสมการด้วยวิธี Stepwise Estimation ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ผลการทดสอบพบว่า จากตัวแปรทั้งหมดโดยที่ตัวแปรอิสระ (X) เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ได้เลือกมาศึกษา 5 ปัจจัย แต่มีเพียง 4 ปัจจัย ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) และมูลค่าสินค้าส่งออกไปไทย-จีน (XCN) ที่สามารถรวมกันพยากรณ์ตัวแปรตาม (Y) คืออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน

ตรวจสอบปัญหา Multicollinearity

ทำการตรวจสอบปัญหา Multicollinearity โดยพิจารณาจาก Correlation Matrix ในการตรวจสอบข้อมูลของตัวแปรทั้งหมดที่ผ่านการทดสอบเพื่อคัดเลือกเข้าร่วมสมการ โดยมีตัวแปรอิสระ (X) 4 ตัวแปร ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตาม (Y) ได้ผลการคำนวณตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับเงินหยวน

Variable	CNY	SET	REER	IBR	XCN
CNY	1.000				
SET	.622	1.000			
REER	.177	.678	1.000		
IBR	.085	.348	.035	1.000	
XCN	.417	.447	.170	.550	1.000

จากตารางที่ 2 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด ผลการทดสอบปรากฏว่าไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีความสัมพันธ์กันเองสูงเกิน ± 0.8 หรือไม่เกิดปัญหา Multi collinearity

ผลการทดสอบความสัมพันธ์

ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ผ่านการทดสอบเพื่อเข้าร่วมสมการทั้ง 4 ตัวแปร ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regressions) และใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าร่วมสมการด้วยวิธี Stepwise Estimation ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ได้ผลการทดสอบตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์สถิติความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทกับเงินหยวน

Variable	R	R ²	Adjusted R ²	S.E. _{est}	F	Sig
SET, REER, IBR, XCN	.781	.610	.581	.16096	21.475	.000

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์สถิติความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.781 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R Square: R²) เท่ากับ 0.610 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่มีการปรับแก้แล้ว (Adjusted R²) เท่ากับ 0.581 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (Std. Error of the Estimate: S.E._{est}) เท่ากับ 0.16096 ค่าสถิติเอฟ (F-Statistic) เท่ากับ 21.475 ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig) เท่ากับ 0.000

ตารางที่ 4 วิเคราะห์การถดถอยของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทกับเงินหยวน

Variable	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig	Collinearity Statistics	
	B	S.E. _{bi}	β			Tolerance	VIF
Constant (ค่าคงที่)	7.233	.796		9.084	.000		
SET	.001	.000	.996	7.472	.000	.399	2.505
REER	-.037	.008	-.533	-4.436	.000	.491	2.037
IBR	-.148	.039	-.399	-3.813	.000	.649	1.542
XCN	.009	.004	.283	2.641	.011	.620	1.614

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regressions) ของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (B) ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เท่ากับ 0.001 ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เท่ากับ -0.037 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เท่ากับ -0.148 มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) เท่ากับ 0.009 และมีค่าคงที่ เท่ากับ 7.233

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (Std. Error: S.E._{bi}) ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เท่ากับ 0.000 ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เท่ากับ 0.008 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เท่ากับ 0.039 มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) เท่ากับ 0.004

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เท่ากับ 0.996 ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เท่ากับ -0.533 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เท่ากับ -0.399 มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) เท่ากับ 0.283 โดยค่า Beta สามารถบอกได้ว่า ตัวแปรอิสระ (X) ตัวใดมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม (Y) มากหรือน้อยกว่ากัน (โดยไม่คิดเครื่องหมาย) ซึ่งจากผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า SET มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวนมากที่สุด รองลงมาคือ REER, IBR, XCN ตามลำดับ

ค่าสถิติที (T-Statistic) ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เท่ากับ 7.472 ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เท่ากับ -4.436 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เท่ากับ -3.813 มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) เท่ากับ 2.641

ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig) ของปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เท่ากับ 0.000 ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เท่ากับ 0.000 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เท่ากับ 0.000 มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) เท่ากับ 0.011

การตรวจสอบความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้น (multicollinearity) หากค่า Tolerance เข้าใกล้ 0 มากเท่าใด แสดงว่าระดับความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้นของตัวแปรมีปัญหาจากการวิเคราะห์ได้ผลสรุปดังนี้ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เท่ากับ 0.399 ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เท่ากับ 0.491 อัตราดอกเบี้ย

เงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เท่ากับ 0.649 มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) เท่ากับ 0.620 ซึ่งไม่มีตัวแปรใดที่มีค่าเข้าใกล้ 0 ทำให้ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ส่วนค่า VIF หากมีค่าเข้าใกล้ 10 มากเท่าใดแสดงว่าระดับความสัมพันธ์ร่วมเชิงพหุเชิงเส้นของตัวแปรมีปัญหามาก จากการวิเคราะห์ได้ผลสรุปดังนี้ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) เท่ากับ 2.505 ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เท่ากับ 2.037 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เท่ากับ 1.542 มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) เท่ากับ 1.614 ซึ่งไม่มีตัวแปรใดที่มีค่าเข้าใกล้ 10 ทำให้ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity

สร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

สร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือตัวแปรอิสระ (X) ที่ส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน คือตัวแปรตาม (Y) โดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร ที่ผ่านการทดสอบปัญหา Multicollinearity มาสร้างเป็นสมการได้ดังนี้

$$THB: CNY = 7.233 + 0.001SET - 0.037REER - 0.148IBR + 0.009XCN$$

จากผลการทดสอบพบว่า มีปัจจัยทางเศรษฐกิจ 4 ปัจจัย ได้แก่ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) และมูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% โดยดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน ค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.037 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -0.148 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม และมูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน ส่วนอัตราเงินเฟ้อ (INF) ไม่มีความสัมพันธ์กันกับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% จึงไม่สามารถเข้าร่วมสมการได้

ตารางที่ 5 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

Variable	ผลการทดสอบ
อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR)	ยอมรับ
อัตราเงินเฟ้อ (INF)	ปฏิเสธ
ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER)	ยอมรับ
มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN)	ยอมรับ
ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)	ยอมรับ
อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินหยวน (THB: CNY)	

จากตารางที่ 5 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน โดยพิจารณาจากค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig) ของปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้ง 5 ปัจจัย ที่ได้ทำการทดสอบสมมติฐานแล้วได้ผลจากการทดสอบดังนี้ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) ยอมรับสมมติฐาน คำนี้อ่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) ยอมรับสมมติฐาน มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) ยอมรับสมมติฐาน และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ยอมรับสมมติฐาน ถือเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอัตราเงินเฟ้อ (INF) ปฏิเสธสมมติฐาน ถือเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งผลการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยพหุคูณ (multiple regressions) พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ 4 ปัจจัยได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) คำนี้อ่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) และดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ส่วนอัตราเงินเฟ้อ (INF) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95%

จากผลการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน สามารถวิเคราะห์และสรุปผล ได้ดังนี้

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR)

อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

ซูริพร เจียบนานา (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนที่มาจากปัจจัยต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยมาตรฐานของไทย มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลเยนญี่ปุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ธนินท์รัฐ รัตนพงษ์กิจโย (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวระยะสั้นของอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกาในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า อัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95%

ประวีณา ศาลิคุปต์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงพร แซ่ตั้ง (2553) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเงินที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเงินที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง คือ อัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ซึ่งค่าที่ทดสอบได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

นงนุช อินทวิเศษ (2543) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยนผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อัตราดอกเบี้ย

นิภาพร โชคพิศุภยวัน (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ค่าเงินบาทต่อยุโร และค่าเงินบาทต่อหยวน จากการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (IBR) เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทต่อยุโร ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 95% แต่ไม่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และค่าเงินบาทต่อหยวน

ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER)

ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

ประวีณา ศาลิคุปต์ (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง มีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN)

มูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน (XCN) มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

ชวีพร เกียรติบนา (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนที่มาจากปัจจัยต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าการส่งออกรวม มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินปอนด์สเตอร์ลิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET)

ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

สุดา ปีตะวรรณ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ธนิตเชษฐ จิตรวีรัตน์กุล (2556) ได้ศึกษาปัจจัยเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์นิวซีแลนด์ ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET50) มีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์นิวซีแลนด์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัตราเงินเฟ้อ (INF)

อัตราเงินเฟ้อ (INF) ไม่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 95% ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ

กิตติคุณ มงคลชาติ (2556) ได้ศึกษาผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อที่มีต่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า อัตราเงินเฟ้อไม่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวอัตราแลกเปลี่ยน

ชურიพร เกียรติบนา (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนที่มาจากปัจจัยต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

สุดา ปิตะวรรณ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ผลการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อ ไม่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างค่าเงินบาทกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

นงนุช อินทวิเศษ (2543) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของแบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยน ผลการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อ ไม่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของเงินหยวน ซึ่งคาดว่าในอนาคตเงินหยวนอาจมีฐานะเป็นเงินสำรองเงินตราสกุลใหม่ของโลก และมีบทบาททดแทนเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เนื่องจากจีนเป็นประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลก เป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่อันดับ 2 ของโลกรองจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งประเทศไทยจะได้รับประโยชน์อย่างมากหากเงินหยวนกลายเป็นสกุลเงินสากลของโลก เพราะเงินเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทย ดังนั้น ผู้ที่สนใจในสกุลเงินหยวนควรติดตามสถานการณ์เงินหยวนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสภาวะแวดล้อมและปัจจัยต่างๆ ที่สามารถส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยน เพื่อสามารถใช้ข้อมูลเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจเพื่อการลงทุนทำธุรกิจได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารoundต่อไป

1. ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาในการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินหยวนนั้น หากนำไปทดสอบกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลอื่นๆ อาจมีค่าความสัมพันธ์ที่ต่างออกไป ดังนั้นจึง

ควรรนำอัตราแลกเปลี่ยนเงินมากกว่า 1 สกุล มาทำการทดสอบเพื่อได้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ และสามารถวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนได้โดยตรงขึ้น

2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเลือกตัวแปรที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กิตติคุณ มงคลชาติ. (2556). ผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อที่มีต่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย.

(วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ข้อมูลสถิติของอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินหยวน. สืบค้น 4 เมษายน 2558. จาก:

<http://www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=123&language=TH>,

ข้อมูลสถิติของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร. สืบค้น 4 เมษายน 2558. จาก:

<http://www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=223&language=TH>,

ข้อมูลสถิติของดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง. สืบค้น 4 เมษายน 2558. จาก

<http://www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=407&language=TH>,

ข้อมูลสถิติของมูลค่าสินค้าส่งออกไทย-จีน. สืบค้น 4 เมษายน 2558. จาก:

<http://www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=743&language=TH>, 4 เมษายน 2558.

ข้อมูลสถิติของอัตราเงินเฟ้อ. สืบค้น 4 เมษายน 2558. จาก:

http://www.indexpr.moc.go.th/price_present/cpi/stat/others/report_core.asp?tb_index=cpig_index_country&code=93&table_name=,

ข้อมูลสถิติของดัชนีราคาหุ้น (SET Index). สืบค้น 4 เมษายน 2558. จาก:

http://www.set.or.th/th/market/market_statistics.html#monthly.

ประวีณา ศาลิกูปต. (2556). ปัจจัยที่กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐอเมริกา.

(การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ปทุมธานี, มหาวิทยาลัยรังสิต.

ชูริพร เจียมนา. (2549). การศึกษาความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่มาจากปัจจัยต่างๆ.

(การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ปทุมธานี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สุดาปีตะวรรณ. (2552). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ.

(การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ธนินทร์รัฐ รัตนพงศ์กัญญา. (2553). การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวระยะสั้นของอัตราแลกเปลี่ยน

เงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 30(10), 1-10.

ธนิตเชษฐ จิตรยรัตน์กุล. (2556). ปัจจัยเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับดอลลาร์

นิวซีแลนด์. วารสาร M.M.M. Review มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 9 (1), 1-13.

ดวงพร แซ่ตั้ง. (2553). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเงินที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง. (การค้นคว้าอิสระ

ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ปทุมธานี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- นงนุช อินทรวิเศษ. (2543). *ประสิทธิภาพของแบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยน*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิภาพร โชติพฤกษ์วัน. (2554). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ค่าเงินบาทต่อยุโร และค่าเงินบาทต่อหยวน*. (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ปิยกร ชลวร และ ภคณี พงศ์พิโรดม. (2557). *การผลักดันเงินหยวนสู่สากล*. สืบค้น 30 ตุลาคม 2557. จาก <https://119-46-87-73.static.asianet.co.th/th/detail/product/299>.